

**Bilaga 2** till kommunfullmäktiges protokoll 2002-02-04, § 4

**Svar på interpellation 29:2001 angående stadens användande av och utgifter för bemannings- och inhyrningspersonal.**

Borgarrådet Leif Rönngren har i en interpellation ställt följande frågor till mig;

1. För hur stora summor har staden hittills i år köpt tjänster från bemanningsföretag och inhyrningsfirmor för att klara personalförsörjningen inom äldreomsorgen och förskolan?
2. Hur mycket mer kostar detta i förhållande till att skapa långsiktigt bra villkor för den personal som redan är anställd av staden?
3. Vad får inhyrning av extern personal för konsekvens på kontinuitet och samverkan inom stadens olika delar och över gränserna mellan andra olika parter såsom entreprenörer, landstinget och exempelvis stadens hemtjänst och hemsjukvården?
4. Hur påverkas verksamheten, personalstrategin och kontinuiteten av det kanske är "Nisse från Manpower" som försöker lösa praktiska problem med "Ulla från Proffice eller sjuksköterskepoolen"?

**Som svar på detta vill jag anföra följande;**

Bemanningsföretagen har ökat i antal och i verksamhetsområden under senare år. Vissa företag är starkt specialiserade medan andra täcker stora delar av arbetsmarknaden. Inom Stockholms stad är det främst stadsdelsnämnderna som hyrt in personal inom områdena vård och omsorg samt förskola och skola.

Inhyrning av personal kommer alltid vara ett komplement och en tillfällig lösning inom stadens verksamhet. Därmed står denna verksamhet inte i motsats till stadens eget personalarbete, vilket borgarrådet Rönngren vill påskina. Jag menar att bemanningsföretagen generellt gör en viktig insats inom de verksamheter de arbetar inom. Jag menar också att dessa företag bidragit till att sätta fokus på löne- och arbetsvillkorsfrågor inom framförallt traditionellt kvinnodominerade verksamheter.

Hur framgångsrik samarbetet med bemanningsföretag blir beror dock mycket på hur tydlig staden är i sin roll som beställare och att staden tydligt deklarerar att de kvalitetsmål som ställts upp gäller alla; dvs såväl personal från bemanningsföretag, entreprenörer som stadens egen personal.

1.  
Det är först sedan våren 2001 möjligt att särredovisa kostnaden för tillfälligt inhyrd personal. Detta innebär att det inte finns en rättvisande årskostnad så som borgarrådet efterfrågar. From 1 april tom 30 september har stadens stadsdels- och centrala förvaltningar en kostnad om drygt 50 mkr för inhyrd personal. Denna siffra skall jämföras med stadens kostnad för tillsvidareanställd personal som uppgår till 13 mdr årligen.

2.

Jag delar inte inställningen att arbetet att skapa långsiktigt bra villkor för stadens medarbetare står i motsatsförhållande till inhyrning av personal. Inhyrning görs som regel för att vid akut personalbrist lösa situationen. Staden arbetar sedan många år med strategiska personalprogram för att långsiktigt bidra till att öka stadens attraktivitet som arbetsgivare.

3&4.

Inhyrning av personal kommer alltid vara ett komplement och en tillfällig lösning inom stadens verksamhet och står därmed inte i motsats till stadens eget personalarbete eller strider mot den personalstrategi som kommunfullmäktige antagit. Samverkan och kontinuitet skall inte brista på grund av inhyrd personal. Det är även av den anledningen mycket viktigt att staden har tydliga kvalitetskrav och säkra uppföljningsmetoder samt fortsätter utveckla dessa.

Stockholm den 31 januari 2002

Sten Nordin (m)